

РЕШЕНИЕ

№ ***

гр. Разград, 13.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД, ПЪРВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет
и трета година в следния състав:

Председател: Анелия М. Йорданова
Членове: Атанас Д. Х.
 Светлана К. Чолакова

при участието на секретаря Диана Здр. Станчева
като разгледа докладваното от Анелия М. Йорданова Въззивно гражданско
дело № 20233300500220 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 2*** и сл. ГПК.

Постъпила е въззивна жалба от Н. И. С. чрез пълномощник против Решение № 89/23. 06. 2023 г. по гр. д. № 407/ 22 г. по описа на РС К убрат, с което са ОТХВЪРЛЕНИ предявените от въззивника искове срещу П. И. И. за прогласяване на нищожност на сключения между него и ответницата с НА за дарение на ид. част от недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, н.дело № ***** г. на нотариус С.С., вписана в НК с рег. № ***, с район на действие съдебния район на РС – ***, договор за дарение на ½ ид. част от недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *****, находящ се в строителните граници на гр. ***, общ. ***, ул. *****, целият с площ по документ за собственост от *** кв. м., а съгласно скица, целият с площ от *** кв. м. по КККР, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване - до 10 м, номер по предходен план: квартал ***, парцел *****, при граници съгласно скица: № *****, № *****, № *****, № ***** и № *****, ведно с построените в същия имот сгради: сграда с идентификатор № ***** със застроена площ от *** кв.м., брой етажи — 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сградаеднофамилна и сграда с идентификатор № ***** със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-

еднофамилна, поради посочени в условията на евентуалност основания: накърняване на добрите нрави по см. на чл. 26, ал. 1, предл. 3, във вр. с чл. 226, ал. 3 ЗЗД; сключването му при липса на основание по см. на чл. 26, ал. 2, предл. 4 ЗЗД; като привиден при абсолютна симулация по см. на чл. 26, ал. 2, предл. 5 ЗЗД, като неоснователни и недоказани. ОТХВЪРЛЕН е предявеният иск от въззивника срещу П. И. И. на основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД иск за отмяна на сключения с с НА за дарение на ид. част от недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, н. дело № ***** г. на нотариус С.С., вписана в НК с рег. № ***, с район на действие съдебния район на РС – ***, договор за дарение на ½ ид. част от недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *****, находящ се в строителните граници на гр. ***, общ. ***, ул. *****, целият с площ по документ за собственост от *** кв. м., а съгласно скица, целият с площ от *** кв. м. по КККР, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване - до 10 м, номер по предходен план: квартал ***, парцел *****, при граници съгласно скица: № *****, № *****, № *****, № ***** и № *****, ведно с построените в същия имот сгради: сграда с идентификатор № ***** със застроена площ от *** кв.м., брой етажи — 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна и сграда с идентификатор № ***** със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна, като неоснователен и недоказан. ОТХВЪРЛЕНО е искането на въззивника да му се заплатят направените разноски по делото от П. И. И. размер на 910.00 (деветстотин и десет) лева, като неоснователно. Въззивникът е осъден да заплати на П. И. И. разноските по делото в размер на 800 лева. Изложени са доводи, че обжалваното решение е необосновано и незаконосъобразно, тъй като изложените от съда правни изводи не се подкрепят от събраните по делото доказателства и противоречат на закона. Изложени са подробни съображения.

Въззиваемата страна П. И. И. не е подала писмен отговор на въззивната жалба. В съдебно заседание повереникът ѝ заявява становище, като я оспорва като неоснователна.

Разградският окръжен съд, като обсъди изложените доводи и становища на страните и след проверка на обжалвания съдебен акт, констатира следното:

Безспорно се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от твърденията и становищата на страните, че ищецът и ответницата са съжителствали на фактически съпружески начала от 2008 г. до 2017 г.

През периода 2008 – 2015 г., ищецът е имал задължения за плащане на ежемесечна издръжка в полза на свое, тогава малолетно дете – Д. И., за изпълнението на които срещу него е водено изпълнително производство, както и е било образувано досъдебно производство по чл. 183, ал. 1 от НК за неплащане на издръжка в периода от м. януари 2008 г. до м. май 2013 г., и от м. октомври 2013 г. до м. юли 2014 г.; отношенията му с бивша съжителка - майката на детето Д., били обтегнати и тя го заплашвала, че ще го „унищожи“ и ще направи така, че и другите му деца да останат на улицата.

На 03.07.2014 г. в гр. *** с НА за дарение № ***, том VI, рег. № ***, дело № ***** г. по описа на нотариус С. С., ищецът дарил на П. И. И. притежаваната от него 1/2 идеална част от правото на собственост върху следния недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *****, находящ се в строителните граници на гр. ***, общ. ***, ул. *****, целият с площ по документ за собственост от *** кв. м., а съгласно скица, целият с площ от *** кв. м. по КKKP, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване - до 10 м, номер по предходен план: квартал ***, парцел *****, при граници съгласно скица: № *****, № *****, № *****, № *****, № *****, в е д н о с построените в същия имот сгради: сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи — 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна и сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна. Ищецът твърди, че тази сделка е осъществена с цел да не бъде насочено принудително изпълнение върху имота, заради задължението му за издръжка към малолетното му тогава дете. Ответницата се съгласила, че сделката няма за цел отчуждаване на имота, че ищецът няма дарствено намерение и че след известно време ще прехвърли отново на ищеца правото на собственост върху имота.

Страните не спорят, че фактическа власт върху имота осъществява и понастоящем ищецът. От 2017 г., когато с ищеца се разделили, ответницата не живее в имота. В писмения отговор, подаден по реда на чл. 131 от ГПК, ответницата е заявила, че няма никакви намерения към имота, но смята, че е нейно право имота да остане записан на нейно име, докато с ищеца не уредят финансовите си отношения, тъй като изплащала негови задължения.

Въз основа на тази фактическа обстановка, въззивният съд приема, че е неоснователен изложеният довод от въззивника във въззивната жалба и исковата молба, че дарението било извършено с единствения мотив да бъде увреден кредитора – в случая неговото дете, чрез осуетяване възможността да му се заплаща издръжка чрез принудително изпълнение върху имота, поради което сделката е извършена в противоречие на добрите нрави.

Съгласно разпоредбата на [чл. 226, ал. 3 ЗЗД](#), ако мотивът, единствено поради който е направено дарението е противен на закона или добрите нрави, дарението е нищожно. Съдебната практика приема, че в случая, презумпцията, установена в [чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД](#) обръща доказателствената тежест и този, който твърди, че сделката е сключена в нарушение на добрите нрави, трябва да докаже това свое твърдение. Тази норма е в общата уредба на сделките и се отнася и за дарението, доколкото в специалната уредба не е изключено приложението ѝ, респ. не е преуреден въпросът. Основанието е обичайната цел на сделката, като при дарение това е да се прехвърли собствеността върху някаква ценност върху някой без насрещна престация като мотивът и в този случай не е елемент от сделката, освен ако не е противоречащ на закона и морала. В този смисъл реализираното намерение за дарение е

достатъчно основание на тази сделка, а този, който твърди, че тя е сключена с мотиви, противни на закона и добрите нрави, следва да докаже тези мотиви.

В случая в тежест на ищеца е да докаже, че дарението като акт на щедрост е извършено с единствения мотив да бъде увредено имуществото му, поради което то е извършено в противоречие с добрите нрави. В исковата молба ищецът е изложил твърдение, че уговорката между него и ответника била да се разпорежи с идеалните си части от процесния имот като сключи договор за дарение, за да се предотврати евентуалната му публична продажба. Дарственият акт не е противозаконен. Наличието на образувано изпълнително дело срещу ищеца, по което той има качество на длъжник, не води до нищожност на договора за дарението. Сделката може да бъде обявена само за относително недействителна спрямо кредитора, за което има правен интерес последният. Сделката не е увреждаща страните по нея и в отношенията им не противоречи на добрите нрави, поради установената близост, предвид фактическото им съжителство. В тази част по първия предявен в условията на евентуалност иск, решението на районният съд е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Неоснователен е доводът на въззивника, че договорът за дарение е лишен от основание, тъй като нямал намерение да прояви щедрост към ответницата - въззиваема. Основанието на един договор е пряката и непосредствена цел, която се преследва с него. При дарението тази пряка и непосредствена цел е дарителят да прехвърли определено право или вещ на надарения без да иска от последния насрещна престация, а мотивът, както се приема в съдебната практика, съвпада с основанието. В случая, ищецът, както бе изложено по-горе твърди, че мотивът е бил да се уредят други отношения с трето лице. Този мотив не противоречи на закона и на морала в отношенията между страните по сделката. Стигайки до този извод, районният съд обосновано е отхвърлил, като неоснователен и този иск.

Неправилно районният съд е приел, че ищецът не е доказал наличието на привидност на атакуваната сделка като основание за нейната нищожност. Установяването на това обстоятелство се извършва с определените в ГПК доказателства, а именно с т. нар. "обратно писмо". Такова не е представено по делото, но изявлението на въззиваемата – ответница в писмения отговор, че не оспорва обстоятелството, че след извършване на дарението ищецът е продължил да осъществява фактическо владение върху процесния имот и да заплаща данъци и комуналните разходи за него във връзка с изявлението ѝ, че „няма никакви намерения към процесния имот...., но смятам, че мое право е той да остане записан на мое име....“ може да се приеме като начало на писмено доказателство по смисъла на чл. 165, ал. 2 от ГПК. Това признание прави вероятна твърдяната от ищеца абсолютна симулация. При това положение са допустими събраните от районния съд гласни доказателства. Според показанията на свидетелите С. М. И. страните по делото са живели на съпругески начала в процесния имот. На ищеца Н. се наложило да прехвърли имота на ответницата П., тъй като срещу него се водели дела и имал задължение за издръжка към дете. Имали уговорка с П. тя да му върне къщата. Делата минали, ищецът платил издръжката на детето, но с П. се разделили и тя не върнала къщата, не спазила уговорката между тях. Ответницата не

живеела в къщата от около пет-шест години, нямала ключ за нея, в къщата живеели ищецът и сестра му. Предвид тези гласни доказателства, които съдът приема, че са обективни, тъй като кореспондират и с писмените доказателства по делото, следва да се приеме, че е безспорно установено наличието на симулация. Със сключване на процесната сделка страните са постигнали привидно съглашение за сключването ѝ и вътрешно съглашение да не породят правни последици. По тези съображения, съдът намира, че искът с правно основание чл. 26, ал. 2 от ЗЗД е основателен и като такъв следва да бъде уважен.

В тази част на решението, с която районният съд е отхвърлил като неоснователен този иск, следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което иска да бъде уважен.

Предявен е в условията на евентуалност и иск с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД, който не подлежи на разглеждане, предвид уважаване на иска с правно основание чл. 26, ал. 2 от ЗЗД. Решението на районния съд в частта, с която е отхвърлен като неоснователен иска с правно основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД следва да бъде обезсилено, като недопустимо.

Воден от изложеното, Разградският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 89/ 23. 06. 2023 г. по гр. д. № 407/ 22 г. по описа на РС К убрат в ЧАСТТА, с която е отхвърлен предявения от Н. И. С. срещу П. И. И. иск за прогласяване на нищожност на сключения между него и ответницата с НА за дарение на ид. част от недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, н.дело № ***** г. на нотариус С.С., вписана в НК с рег. № ***, с район на действие съдебния район на РС – *** като привиден при абсолютна симулация по см. на чл. 26, ал. 2, предл. 5 ЗЗД, като неоснователен и недоказан, както и в частта, с която е отхвърлено искането на Н. И. С. срещу П. И. И. да му се заплатят направените разноски по делото в размер на 910 лева и Н. И. С. е осъден да заплати на П. И. И. направените по делото разноски в размер на 800 лева И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖЕН сключения между Н. И. С., ЕГН ***** от гр. ***, ул. ***, съд. адрес в гр. ***, ул. ***** и П. И. И., ЕГН ***** от гр. ***, ул. ***** с НА за дарение на ид. част от недвижим имот № ***, том ***, рег. № ***, н.дело № ***** г. на нотариус С.С., вписана в НК с рег. № ***, с район на действие съдебния район на РС – ***, договор за дарение на ½ ид. част от недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *****, находящ се в строителните граници на гр. ***, общ. ***, ул. *****, целият с площ по документ за собственост от *** кв. м., а съгласно скица, целият с площ от *** кв. м. по КККР, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване - до 10 м, номер по предходен план: квартал ***, парцел *****, при граници съгласно скица: № *****, № *****, № *****, № ***** и № *****, ведно с построените в същия имот сгради: сграда с идентификатор № ***** със застроена площ от *** кв.м., брой етажи — 1, с предназначение жилищна

сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна и сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна, като привиден при абсолютна симулация по см. на чл. 26, ал. 2, предл. 5 ЗЗД .

ОБЕЗСИЛВА Решение № 89/ 23. 06. 2023 г. по гр. д. № 407/ 22 г. по описа на РС Кубрат в ЧАСТТА, с която е отхвърлен предявения от Н. И. С. срещу П. И. И. иск на основание чл. 227, ал. 1, б. „в“ ЗЗД за отмяна на сключения с с НА за дарение на ид. част от недвижим имот № **, том **, рег. № **, н.дело № ***** г. на нотариус С.С., вписана в НК с рег. № **, с район на действие съдебния район на РС – **, договор за дарение на ½ ид. част от недвижим имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор № *****, находящ се в строителните граници на гр. **, общ. **, ул. *****, целият с площ по документ за собственост от *** кв. м., а съгласно скица, целият с площ от *** кв. м. по КККР, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване - до 10 м, номер по предходен план: квартал **, парцел *****, при граници съгласно скица: № *****, № *****, № *****, № ***** и № *****, ведно с построените в същия имот сгради: сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи — 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна; сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна и сграда с идентификатор № *****, със застроена площ от *** кв.м., брой етажи - 1, с предназначение жилищна сграда-еднофамилна, като неоснователен и недоказан .

ОСЪЖДА П. И. И., ЕГН ***** от гр. **, ул. ***** да заплати на Н. И. С., ЕГН ***** от гр. **, ул. **, съд. адрес в гр. **, ул. ***** разносните по делото пред **ския районен съд в размер на 910 лева и разносните по делото пред Разградския окръжен съд в размер на 550 лева.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 89/ 23. 06. 2023 г. по гр. д. № 407/ 22 г. по описа на РС Кубрат в останалата обжалвана част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____